

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

IV. Episcopi & Abbates interdum in his conventibus deliberabant seorsim à laïcis, interdum conjunctim, pro genere causæ quæ tractabatur. Probatur ex Hincmaro.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

coporum auctoritate desinita sunt. Tassiloni Duci Baioaria venia à Karolo data, nulla Episcoporum mentione facta.

IX. Causa communes in synodis generalibus tractari solite. Causa verò qua communes non erant, in provinciis agitabantur.

ADDITIO.] Agitur de Concilio Narbonensi adversus Felicem Vrgellensem; quod jussu Hadriani primi & Karoli magni habitum est. Ejus Acta referuntur. Tum disputatur de tempore hujus Concilij. Reges Francorum, Imperatores interdum dicti, tamen Imperium Romanum non obtinerent. De limitibus dioceseos Narbonensis & Helonenfis. De episcopatu Ansonensi & archiepiscopatu Tarracoenfi. Confinium Hispaniæ, id est, diocesis Ansonensis.

I. **S**VB Carolo magno politia ecclesiastica restaurata est juxta antiquos canones, cura & diligentia hujus Principis, qui eos renovari procurabat in generalibus regni conventibus; novisque condi præcipiebat, si necessitas postularet. Quoniam verò Hincmarus Remensis Archiepiscopus impensè laudavit ordinem in his conventibus observatum aëvo Caroli magni, brevis ejus descriptio ineunda est per aversionem, utilis futura ad rectè intelligendum diversa loca Synodorum, Capitularium, & veterum annalium illius ævi. Adalardus Abbas Corbeienfis, propinquus & Consiliarius Caroli magni, librum ediderat *De ordine Palatii*, cujus synopsis retulit Hincmarus: in quo aiebat duos unoquoque anno conventus haberi solitos; quorum unus generalis esset, alter verò particularis. Primus constabat ex Episcopis & Abbatibus & Comitibus regni; & in eo disponebatur status politicus in eum annum. Secundus autem constabat ex antiquioribus Episcopis & Comitibus, & ex nonnullis etiam ex iis ministris quorum consiliis Princeps utebatur in republica administranda; in eoque conventu secerè digerebantur ac decernebantur ea quæ proponi & statui debebant in proximo conventu generali. Præterea conventus ille virorum principum ordinabat negotia quæ per annum incidebant, quæque differri non poterant, sive pro renovandis induciis, aut ob bellum minime expectatum, aut ob alias similes occasiones.

II. In his conventibus, præcipueque in generalibus, condebantur statuta de rebus ecclesiasticis & civilibus. Rex enim conventui proponebat nonnulla capitula, de quibus deliberari volebat in conventu; ut disertis verbis adnotavit Hincmarus. Heic autem animadvertere potest lector, in usu tunc apud nos fuisse modum agendi quem Romani Imperatores olim usurpabant, de quo supra disserui; tum etiam revoca-

ri potest exemplum Clodovei primi Regis Chistiani, qui Synodo Aurelianensi dedit *Titulos*, id est, capitula de quibus agi voluit in Concilio. Eundem ordinem sequebatur Carolus magnus. *Mox*, inquit Hincmarus in capite xxxiv. ejusdem epistolæ, auctoritate regia per denominata & ordinata capitula, que vel ab ipso per inspirationem Dei inventa, vel undique sibi nunciata post eorum abscessum (id est, postremum conventum habitum) præcipue fuerant, eis ad conferendum vel considerandum patefacta sunt.

III. Acceptis capitulis, optimates examinabant causas; ea tamen ratione, ut penes antiquiores esset maxima in censendo auctoritas, eisque juniores consensum suum adderent. Juniores tamen interdum loquebantur, sed ut sensus suos potius promerent quam ut suffragij ferendi jure uterentur. Discussio isthæc biduum aut triduum durabat; delegato palatinis ministerio ut Regis responsa super dubiis propositis ad conventum referrent, donec ad eum delata foret deliberatio synodalis. Tunc verò Princeps eam sententiam præferbat quam æquiores existimabat, eamque omnes dein amplectebantur. *Donec*, inquit Hincmarus in cap. xxxiv. ejusdem epistolæ, *res singula ad effectum perductæ, gloriosi Principis auctori in sacris ejus obtutibus exponerentur, & quidquid data à Deo sapientia ejus eligeret, omnes sequerentur.*

IV. Attamen quia differentia occurreret in causis, quarum aliæ erant spirituales, aliæ verò seculares, quædam verò mixtæ, discrimine etiam aliquo utebantur in modo deliberandi. Episcopi enim & Abbates seorsim à laicis conveniebant; foris nempe, si cœlum serenum esset, aliis intra ædes; ita ut unusquisque suam Curiam haberet discretam ac separatam, ac splendide ornata & instructam, ad quam summo manè conveniebatur. Comites verò & optimates à reliquis laicis discerniebantur *subsellis honorificabiliter preparatis*. Inter deliberandum autem, seorsim interdum promebant sententiam suam, interdum simul congregabantur, prout ipsis videbatur, ut se ad generalium causarum accommodarent, quæ aut spirituales erant, seculares, aut mixtæ: in eorum manebat potestate quando simul vel quando separati residerent, prout eos tractanda causa qualitas docebat, sive de spiritualibus, sive de secularibus, seu etiam commixtis.

V. Descriptio hæc viam aperit ad genitum manifestumque sensum verborum Eginhardi, cujus scriptio accuratissima est præ omnibus illius ævi annalium scriptoribus. Is ergo scribit Pippinum Regem, habito con-

Hincmar. ep. 5. cap. 19. edit. Mogunt. His in anno placita duo tenebantur etc. in suo placito generaliter universorum majorum, etiam Clericorum, quibus laicorum, conveniebatur.

Suprà cap. 11. hujus libri.